

Tuhat lintua

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. Au-ti - o on pi - ha-maa lu - mi-vai-pas - saan, tal-ven hal - ki
6 kan-taa saa kyl-mää ker - ros - taan, tal-ven hal - ki kan-taa saa
11 kyl-mää ker-ros - taan. — Vi-lui-se-na vä - ri-see tääl-lä ih-mi - nen,
17 jos ei i - lo pe-sää tee poh-jaan sy-dä - men, poh-jaan sy-dä - men. —

1
Autio on pihamaa lumivaipassaan,
//talven halki kantaa saa kylmää kerrostaan.//
Viluisena värisee täällä ihminen,
jos ei ilo pesää tee pohjaan sydämen,
pohjaan sydämen.

2
Varpuselle valmis on lyhde kultainen.
//Siitä löytää turvaton puhtaan siemenen.//
Yksinäinen, kirkas kuu yössä vaeltaa.
Taivaankansi avautuu, tähti putoaa,
tähti putoaa.

3
Juhlavaatteen valkoisen sai nyt pihapuu,
//timantteja hohtaen oksat kaareutuu.//
Aika kulkee kulkuaan, päivä pitenee.
Ennemmin kuin huomaankaan, puro helisee,
puro helisee.

4
Vielä jaksaa odottaa jäinen maisema,
//kunnes tuuli kuljettaa tuhat lintua.//
Pois on mennyt pakkanen, versoo ruusupuu.
Vasta kun on aika sen, kukkiin verhoutuu,
kukkiin verhoutuu.

5
Pihakoivu lehdet saa, paljon vihreää.
//Lintu pesää rakentaa, väliin visertää.//
Vene pyrkii laineisiin, kaipaa soutajaa.
Kutsuu uusiin vaiheisiin lupausten maa,
lupausten maa.

To 22.12.2005 klo 13, nro 1679